

Канд. екон. наук Олійник Т. І., Шубкін П. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПРОВІДНІ ФАКТОРИ РОЗБУДОВИ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Інфраструктура відіграє ключову роль у діяльності інноваційної системи. До основних елементів інноваційної інфраструктури належать бізнес-інноваційні центри, телекомунікаційні і торговельні мережі, технопарки, технополіси, бізнес-інкубатори, інноваційно-технологічні центри, консалтингові фірми та різні фінансові установи. Ця інфраструктура сприяє обміну інформацією, знаннями, технологіями та ринковими потоками, а також взаємодії між різними інституційними структурами. Інноваційна інфраструктура має важливе значення для розвитку економіки країни та підвищення добробуту населення [1]. Її головна мета – не лише сприяння ефективній науково-технічній діяльності економічних суб'єктів, але й підтримка їх діяльності на користь суспільства, зміцнення конкурентоспроможності продукції, збереження та розвиток наукового потенціалу країни.

Система інноваційної інфраструктури включає такі компоненти [3]:

- інформаційне забезпечення, що надає доступ до інноваційних баз даних та знань;
- інструментальне забезпечення для гнучкої автоматизації всіх етапів реалізації інноваційного проекту, включаючи маркетинг, техніко-економічне обґрунтування, постачання обладнання, підготовку кадрів, сертифікацію та сервісне обслуговування;
- проектно-технологічна і виробнича підтримка інновацій та їх впровадження у виробництво;
- експертиза та сертифікація науково-технічних і інноваційних програм;
- моніторинг галузей та підприємств, просування інновацій на національні та міжнародні ринки;
- координація та регулювання інноваційної діяльності, фінансово-економічне забезпечення;
- кадрове забезпечення, включаючи підготовку професійних інноваційних менеджерів.

Кожна частина інноваційної інфраструктури обладнана унікальними механізмами для виконання своїх завдань, і кожна має відповідні організації, такі як

спеціалізовані інноваційні компанії або установи, що підтримують ці механізми.

Технопарки, як важливий елемент інноваційної інформаційної структури, становлять технологічні хаби, розташовані на спеціально обладнаних територіях (часто в рамках вільних економічних зон). У технопарках знаходяться науково-дослідні інститути, лабораторії, експериментальні центри, а також невелика кількість підприємств з передовими технологіями, які виконують замовлення на створення і впровадження нових розробок [4]. Головна мета наукових парків полягає у створенні тісної територіальної зв'язки між матеріальною базою, необхідною для наукових досліджень, що належить промислому виробництву, та науковим потенціалом країни. Науковці мають можливість для прямого спілкування з працівниками промисловості під час реалізації своїх досліджень і використання сучасного промислового обладнання, тоді як промисловість отримує можливість впроваджувати в виробництво нові винаходи.

Для розвитку та ефективного функціонування венчурного бізнесу необхідні додаткові інфраструктурні компоненти, такі як інкубатори, які створюють позитивне середовище з широким спектром наукових, виробничих, фінансових та управлінських послуг. Такий організаційний підхід є ефективним для заснування малих венчурних компаній.

Інкубатори вважаються одними з найбільш ефективних засобів підтримки венчурного бізнесу, пропонуючи первинну допомогу у різних формах, включно з допомогою у створенні необхідної інфраструктури, поверненню венчурних інвестицій, наданням наукового обладнання та консультаційно-інформаційних послуг. Інкубатор – це організація, основною метою якої є створення умов для успішної роботи малих ризикових компаній [2].

В Україні планується розвиток технопарків та технополісів на базі академічних науково-технічних комплексів, навчальних закладів, промислових підприємств та фінансових установ. Для цього існують усі необхідні умови: значний науково-технічний потенціал, відомі у світі наукові школи, високий рівень підготовки інженерних кадрів, а також ряд законодавчих та нормативних актів, які стимулюють їх створення.

Список використаних джерел:

1. Глазкова К.О. Проблеми збутової політики сучасних українських підприємств. *Вісник КНУТД*. 2022. № 3 (77). С. 102-106.
2. Круш П.В., Ліндаєв Д.В. Управління збутовою діяльністю підприємства в сучасних економічних умовах. *Сучасні проблеми економіки і підприємництва*: збірник наукових праць. 2020. Вип. 25. С. 111-118.
3. Курбацька Л.М., Кадирус І.Г. Впровадження маркетингових інновацій в діяльність промислових підприємств. *Економіка та держава*. 2020. № 4. С. 187-190.
4. Орлова К.Є. Управління бізнесом: підручник. Житомир: Державний університет «Житомирська політехніка», 2021. 319 с.
5. Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З., Романова Л.П. Науково-методичний підхід до формування механізму управління розвитком інноваційного потенціалу підприємства. *Innovation and Sustainability*, 2022. № 4. С. 30-38. <https://doi.org/10.31649/ins.2022.4.30.38>.

Канд. екон. наук Петриняк У. Я., Кузнецов Д. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ БІЗНЕС-СТРУКТУР
НА ОСНОВІ КРЕАТИВНОСТІ**

У сучасному світі стрімкого технологічного прогресу та економічної нестабільності питання формування економічного потенціалу бізнес-структур стає особливо актуальним. Зростаюча конкуренція та високий темп інновацій вимагають від підприємств не лише адаптації до нових умов, але й активного впровадження креативних стратегій у свою діяльність. Мета дослідження полягає в аналізі процесів формування економічного потенціалу бізнес-структур на основі креативності. Дослідження спрямоване на виявлення та аналіз впливу креативних підходів на підвищення конкурентоспроможності підприємств, розгляд новаторських методів управління та стратегічного планування, а також визначення оптимальних шляхів використання творчого потенціалу для досягнення економічної стійкості та успіху в умовах постійних змін на ринку.

У контексті економічних систем потенціал виступає як основне джерело та ресурс для їх функціонування та перспективного розвитку. Цей потенціал може бути пов'язаний як з абстрактною економічною системою загалом, так і з конкретними суб'єктами, починаючи від глобальної економіки і закінчуючи окремими підприємствами [1].